

ROSNIK

ZŠ ROSICE

4 - 2014/2015

Rosník – úvod

Vítejte v letním čísle časopisu Rosník. Trochu jsme se zapotili, abychom jej stihli vydat včas, ale přece jen se to povedlo! Toto číslo je opět velmi pestré. Seznámíme vás s působením rakouské lektorky na naší škole. Trošku si počtete i v němčině. Seznámíme vás s různými akcemi, které v posledních týdnech školního roku proběhly ve škole, v družině i v Eko-kroužku. Svou celoroční činnost zhodnotí také školní parlament. Myslím, že na svou práci a letošní úspěchy mohou být pyšní. Úspěšný rok jsme prožili i v naší redakci. Co se nám povedlo, čtete na dalších stránkách. Toto číslo je bohužel poslední, které připravují redaktori z devátých tříd. Rozloučí se s námi minianketou, kde zhodnotí svoje působení v našem časopise, a rozhovorem se svou první paní učitelkou, paní učitelkou Raveánovou. Jinak na vás čekají pravidelné rubriky. Takže si dáte něco dobrého k snědku, přečtete si zajímavosti o papoušcích, seznámíte se s českou hudební skupinou, nakouknete do nových knížek a pozveme vás do kina. Nebude chybět ani pravidelné hádání a luštění. Tak hezké letní počtení. ☺

Mgr. Jana Odehnalová

**IKDYŽ ROSNÍK NELENÍ,
MÁ MALINKO ZPOŽDĚNÍ!**

Obsah

Reklama.....	2
Úvod	3
Rozhovor s paní uč. Dagmar Raveánovou.....	4-5
Rozhovor s lektorkou z Rakouska.....	5-10
Rosník trumfuje.....	11-12
Divadelní brnkání.....	13-14
Rozsvícení Trojice	14
Sobotní kulturní program sv. Trojice....	14-15
Netradiční výuka	16-17
Výlet do Prahy.....	17
Pálení čarodějnic ve ŠD.....	18
Zprávy ze školního parlamentu	19-20
Obhájíme 4. titul Ekoškola?.....	21
Minianketa	22-23
Hudba 21. století	24
Zvíře.....	25
Vědomostní kvíz	26
Z Rosníkovy knihovničky	27-28
Rosník v kuchyni	29
Rosník detektivem.....	30
Komiks.....	31
Závěr.....	32

Lea Petřivalská, 7. A

Rozhovor s paní učitelkou Dagmar Raveánovou

Do tohoto vydání našeho školního časopisu jsme si pro Vás připravili rozhovor s paní učitelkou Raveánovou – učitelkou prvních až třetích tříd. Paní učitelka byla i naše třídní, proto jsme se rozhodli, že si jako absolventi rosické školy připravíme rozhovor právě s ní a zároveň se tímto článkem rozloučíme.

A učitelkou na 1. stupni jsem chtěla být proto, že mě již odmala lákala spíš práce s mladšími dětmi.

3. Co vás na vaší práci nejvíce a naopak nejméně naplňuje?

Nejvíce mě baví 1. třída, protože je vidět pokrok, který děti udělaly, a vidím výsledky mé celoroční snahy děti něco naučit. Sice je to pro učitele i žáky nejtěžší období, ale zase to dává dobrý pocit. A nebaví mě, jak se zhoršuje chování žáků.

1. Jak dlouho učíte na této škole?

Na této škole učím již dlouhých 35 let.

2. Proč jste se rozhodla být učitelka a proč zrovna na 1. stupni?

Jako malá jsem nechtěla být učitelka, mým snem bylo být krasobruslařkou, ale místo krasobruslení to byla spíše jízda po zamrzlém rybníku. Pak jsem se rozhodla jít na oděvní průmyslovku, ale rozmyslela jsem si to a nakonec jsem studovala na gymnáziu. Potom teprve jsem se rozhodla stát se učitelkou.

4. Který předmět Vás nejvíce baví učit a který nejméně?

Baví mě čeština a matematika, nejméně hudební výchova, asi proto, že k ní nemám správný vztah, ale dříve jsem hrávala na klavír.

5. Jaký je Váš nejlepší a nejhorší zážitek se třídou, do které jsme my dva chodili?

Nejhorší byl pro mne asi zážitek s Aničkou Kučerovou (naší bývalou spolužačkou), která mne nazvala velmi

sprostě na škole v přírodě v jejích devíti letech.

A nejlepší – bylo jich několik, úplně na nejlepší si nyní nevzpomenu. Mezi

nutné domluvit se s vedením

Paní učitelce moc děkujeme za poskytnutý rozhovor a za velice milé setkání. Rádi bychom dodali, myslíme,

dobré zážitky patří i to, když mě bývalí žáci s úsměvem pozdraví na chodbě.

6. Máte nějakého žáka, na kterého vzpomínáte dodnes?

Je jich hodně. Speciálně žáci z vaší třídy je jich několik, kteří mě chodí pravidelně navštěvovat na vánoční výstavce. A z mé poslední třídy je to například Marika. Nebylo jednoduché se naučit s Marikou pracovat a vytvořit si určitý přístup k její osobě. Zpočátku měla obecně obavy ze vztahů v třídním kolektivu, ale vše se podařilo společnými silami překonat. A tak když za mnou po čase přišla, objala mě a řekla: „Paní učitelko, já vás mám tak ráda!“, byl to pro mne velice silný okamžik a na takový se nezapomíná. opravdu stát za to, protože přece jen je

že nejen za nás dva: „Paní učitelko, máme Vás moc rádi a budeme na Vás vždycky vzpomínat jako na tu pro nás nejdůležitější paní učitelku.“

Andrea a Jan Mecerodovi, 9. A

Rozhovor s paní lektorkou z Rakouska

Určitě všichni žáci i učitelé na naší škole zaregistrovali přítomnost rakouské lektorky. Absolvovala zde množství hodin, nejen jazykových. Do některých hodin přicházela společně s učiteli, jindy vyučovala sama. Pro všechny to byla velká zkušenost. V našem časopisu uveřejňujeme krátké interview, ve kterém se dozvíte něco z osobního i pracovního života paní

Friederiky Descharles a její názory na naši školu, školský systém v České republice a hodnocení jejího pobytu zde. Protože vaše němčina se i její zásluhou určitě zlepšila, uveřejňujeme tento rozhovor v němčině.

Interview für die Zeitschrift „Rosnik“

Einige Gedanken anhand von Fragen und Antworten von:

Friederike Descharles, 3 Monate in ruhigen, schön gelegenen Rosice bei Brünn, beschäftigt an der ZDS Rosice, in fast allen Klassen – und obwohl ursprünglich für Deutsch engagiert – fast alle fächerübergreifenden Gegenstände in der Schule gemeistert.

Mein Name: MMMag. Descharles Friederike

Woher komme ich (Land, Stadt): Österreich, Wien und Semmering, Niederösterreich

1. Warum sollte man meine Stadt besuchen?

(kurze Einladung, Sehenswertes – Bekanntes, Empfehlungswertes – Einheimische Tipps)

Nach Wien einzuladen wäre überflüssig – das muss man einmal sehen!! Historische, eng mit der Tschech.Rep. verbundene Sehenswürdigkeiten kann man an vielen Stellen finden (Schönbrunn, die Altstadt, Museen, Erlebnismuseum im 1. Bezirk (neu); Prater, der Stephansdom, die Oper, die Luxusstraßen

Semmering liegt in den Alpen, 100 km südlich von Wien, und ist ein Skiort im Winter, im Sommer Wanderort und für die jungen und mutigen – ein Mountainbike-Ort. Es ist da eine wunderschöne Aussicht und fabelhafte Luft. Semmering ist ein alter Kurort, wo früher sogar der Kaiser skifahren gelernt hatte.

2. Warum habe ich mich entschieden gerade an diesem Projekt teilzunehmen?

Ehrlich gesagt: um immer für ein paar Tage aus Österreich wegzukommen (hoffentlich wird es kein österreichischer Politiker lesen) – natürlich auch um ein anderes Schulsystem kennenzulernen, zu vergleichen und das Gute heraus zu nehmen.

3. War ich schon früher in Tschechien?

Ja, habe als Kind in Prag 6 Jahre lang aufgrund diplomatischer Tätigkeit meiner Mutter gelebt.

4. Was lockte mich nach Tschechien?

Habe die tschechische Sprache erlernt, und in Wien im Lehramt sowie Übersetzer studiert. Dies alles jetzt anzuwenden, Fremdsprachenkenntnisse weiterzugeben lockten sehr.

5. Wenn ich Tschechien und DE-AT-CH vergleiche, gibt es da Unterschiede?

Ja, im Schulsystem gibt es Unterschiede – Tschechien hat, meiner Meinung nach, das bessere Schulsystem. Die

Kinder und die Kollegen sind anders, viel zugänglicher, sehr nett und nicht arrogant – wie in Österreich. Den Unterricht in den Fremdsprachen würde ich jedoch beschleunigen.

6. Was hat mich in Tschechien überrascht?

+ positiv

- negativ

+ sehr positiv! überrascht informací:

7. Schmeckte mir das tschechische Essen?

Ja, immer wenn ich in Tschechien zu Besuch kurz war, freute ich mich schon auf: svickova, smazeny syr, livance

8. Spreche ich Tschechisch?

Wenn JA, wie gut?

Ja, man kann sagen perfekt; 6 Jahre als Kind in Prag, Studium d. Slawistik/Lehramt in Wien; und Übersetzerstudium in Wien

9. Bin ich bilingual? Wieso?

Wie lange lebte ich im Ausland?

Man kann sagen trilingual; ich spreche noch perfekt Französisch (meine Lieblingssprache!); (4 Jahre Genf, 2 Jahre Paris, Studium Wien), C2 Englisch und C1 Russisch; habe insgesamt 20 Jahre im Ausland verbracht.

a bramboraky! Und es gibt sehr gute Mehlspeisen – obwohl ich nicht sehr viel davon essen kann.

10. Welches ist mein Lieblingswort im Tschechischen?

Budulinek a Otesanek

11. Ist mir beim Tschechisch sprechen ein Fauxpas passiert?

Ja, mit ca. 10 Jahren in der Schule, als ich das Verb pomoci im Imperativ sagen sollte: daraus wurde schließlich: pomoc (mit hacek), pomocme, pomocte.

12. Habe ich mir meinen Einsatzort selber ausgesucht? Wenn JA, warum?

Ja, da es am wenigsten an Fahrkilometern sind – ich komme mit dem Auto – (vom Semmering 250 km, von Wien 150 km) und sehr ruhig ist und daher gut zum Arbeiten

13. Kurze Charakterisierung meines Einsatzortes. Was kenne ich hier schon? Was gefällt mir besonders?

Rosice ist ein zum Teil alter historischer Ort, hat ein schönes Schloss, liegt in Hügeln, ein Rundgang mit den Kindern zeigte mir das Rathaus, pranyr, die barocke Brücke ...

14. Welche Städte in Tschechien würde ich gerne noch besuchen?

Mikulov, wo ich immer nur eilig durchfahre und nie Zeit habe, mir diese schöne Stadt an der Grenze anzusehen – z. B.; Uherske Hradiste, wo ich als Kind in den Ferien war (z. B. Velehrad)

15. Beschreibung der Schule, wo ich nun tätig bin. (Lage in der Stadt, Größe, Anzahl der Klassen, Schüler ...)

Budulinek Die Schule (ZDS) liegt ruhig am Hügel, unweit vom Zentrum von Rosice; ist ausgebaut, d. h. groß. Die Schüler sind sehr nett, motiviert, und –

was nicht in Österreich ist – diszipliniert. (Ja, schwarze Schafe gibt es immer!) Klassen gibt es sehr viele – zu viele, – man muss sich da erst orientieren lernen!

16. Ab wievielter Klasse lernen die Schüler Deutsch? Lernen Sie Deutsch als Erste-/Zweite-Fremdsprache?

Leider erst ab der 6. Klasse – je nach Anmeldungen, Deutsch ist dort die 2. Fremdsprache. Es ist viel zu spät! Und es ist schade.

17. In welchen Fächern außer Sprachunterricht machte ich noch mit?

Deutsch, Englisch, Russisch, Tschechisch, Geschichte, Computerunterricht, Geographie, Biologie, Zeichnen, Matematik (in der Volksschule!)

18. Wie ist die Arbeit im Team mit einem tschechischen Lehrer?

- (Vorbereitungen auf die Stunden, Unterricht selbst)

Hervorragend; alles wird erklärt, welcher Stoff wird durchgenommen... als Vertretung vorbereitet.

Beim Selbstunterricht bringe ich meine zusätzlichen Übungen zum jeweiligen Thema noch mit. Aus meiner Erfahrungen im Unterricht bringe ich den Kindern auch viel Interessantes und vor allem Humorvolles mit. Das wollten die Kinder immer hören.

19. Was finde ich besonderes an der Methode, die hier im Projekt angewendet wird?

Eine sehr gute Methode, da man wirklich die Fremdsprache (nicht nur

Englisch) den Kindern nahebringen kann; einige können damit sehr viel und schnell etwas anfangen, einige weniger, aber zumindest hören sie bereits im Kindesalter die fremde Sprache, die sie später sicher brauchen werden. Die Kommunikation ausschließlich in der Fremdsprache ist aber hier noch nicht möglich, die Kinder würden nichts verstehen und auch nicht reagieren können. Man müsste über die enorme Wichtigkeit der Fremdsprachen (auch Französisch!) hier vor allem die Eltern überzeugen, welche keine akademischen Berufe haben, aus einfachem Milieu kommen und somit zu Fremdsprachen noch keinen Zugang haben.

20. Ein Tipp für den Fremdsprachen-Unterricht?

In den Fremdsprachen (Deutsch, Englisch, Russisch) sollte man viel schneller vorgehen, die Kinder schaffen es, wenn sie wollen – und sie wollen, wenn man es ihnen zeigt. Überraschend erschreckend für mich war, dass man in manchen Klassen nach 3! Jahren NOCH NICHT DIE VERGANGENHEIT im Deutschen gelernt haben.

21. Was schätzen meine Kollegen oder Schüler besonders an meiner Anwesenheit in der Schule?

Die Schüler fragten am 1. Tag nach mir (nachdem ich mich in der ganzen Schule in fast allen Klassen vorgestellt hatte), und sind extra zur Lehrerin gekommen, um zu fragen, ob ich auch

nicht ihre Klasse in Deutsch, Russisch, Englisch nehmen kann. Sie sind allesamt nett, mitteilend und grüßen 50 mal am Tag. Das wäre in Österreich niemals passiert. Für die Kollegen hoffe ich, dass ich bei Vertretungen oder Unterricht eine Hilfe war.

22. Meine weiteren Notizen oder was ich gerne noch mitteilen würde.

Ich wäre nicht abgeneigt, an tschechischen ZDS oder Gymnasien im September weiter zu unterrichten. Vor allem auch Französisch! Vielen Dank.

Eine Bedingung sollte jedoch die Schule erfüllen: bezahlte annehmbare, an heutigen Stand situierte, kleine Unterkunft. Denn am Fußballplatz zu übernachten ist Frauen unwürdig. Ich habe es überlebt....

Vielen Dank, dass Sie sich die Zeit zum Lesen meiner Gedanken nahmen.

MMM Mag. Descharles Friederike

Paní Friederika žije ve Vídni a v Semmeringu. Vídeň by všem doporučila jako město plné kulturních památek úzce spjatých také s českými dějinami. Semmering je horské a lázeňské středisko vhodné pro zimní i letní sporty.

Pro práci lektorky v České republice se rozhodla, protože si potřebovala trochu odpočinout od Rakouska a získat nové zkušenosti.

Paní Friederika umí velmi dobře česky, protože zde jako dítě bydlela. Její matka pracovala v diplomatických službách. Češtinu pak studovala na univerzitě.

Ovládá také další jazyky na velmi dobré úrovni, hovoří anglicky, rusky

byla se svým ubytováním v hotelu Slovan Rosice.

a francouzsky.

Velmi kladně hodnotí školský systém v ČR i naši školu. Žáci i učitelé jí připadali velmi milí a vstřícní. Obdivovala také disciplínu na naší škole. Metody a způsoby výuky v našich hodinách jazyků se jí také líbily. Trošku kritiky jsme sklidili za to, že by žáci měli více komunikovat v jazyce, který se učí. Měla pocit, že začít se učit němčinu až v 7. ročníku je pozdě. Také nemohla pochopit, že s minulými časy se v němčině seznamují žáci až ve druhém pololetí 9. ročníku.

Nadšená byla také z české kuchyně, kterou má moc ráda. Méně spokojená

Přesto jsme očekávání paní Friederiky beze zbytku naplnili a odjížděla od nás spokojená. Určitě to nebyl poslední její pracovní pobyt v České republice.

MMMag. Descharles Friederike

Lea Petřivalská, 7. A

Rosník triumfuje

I v tomto školním roce jsme se rozhodli zúčastnit se soutěže Školní časopis roku 2015. Chtěli jsme, abychom získali srovnání s prací ostatních redakcí.

V současné době máme v redakci časopisu hodně schopných a aktivních redaktorů, kteří neváhají a domluví si rozhovor nejen s místními známými lidmi, ale osloví třeba i zpěvačku Anetu Langerovou, nebo herce Městského divadla v Brně Aleše Slaninu a další osobnosti. Osvědčila se nám i spolupráce se školním parlamentem, Eko-kroužkem nebo školní družinou. Čtenáři si oblíbili i rubriky o životě školy, nebo nové recepty či ankety a kvízy. Zkrátka náš časopis Rosník má v každém čísle co nabídnout.

25. května jsme proto plni očekávání a nadějí vyrazili do Brna na krajské kolo soutěže. Tady jsou postřehy účastníků:

Do roku 2015 se Rosníkovi připíše další triumf. 25. 5. se totiž konalo krajské kolo soutěže Školní časopis roku. Soutěžilo se v několika kategoriích – 1. stupeň, 1. a 2. stupeň, 2. stupeň a střední školy. Na vyhlášení se sjelo z okolí Brna spousta redaktorů s různými časopisy. První místo ale mohl vyhrát v každé kategorii jen jeden. A byl to právě Rosník, který ve

své kategorii 1. a 2. stupeň vyhrál hlavní cenu. K úspěchům si připsal i první místa v kategoriích za grafiku, obálku i obsah. I když konkurence byla veliká, Rosník se dovedl probojovat až do celostátního kola! Program byl také doplněn zajímavými workshopy o dějinách knih, správném obsahu časopisu a nejčastějších chybách v nich a poslední se týkal focení a úpravy fotek. My všichni jsme měli z úspěchu našeho časopisu i z nově nabytých poznatků velikou radost. A doufáme,

že se Rosníkovi bude dařit vyhrávat první místa i nadále. ☺

Anežka Formánková, 7. A

Stejně jako minule bylo vyhlášení soutěže spojeno s workshopy. Nejprve jsme probírali s knihovnicemi z Mahenovy knihovny historii knih. V dalším workshopu jsme se dověděli zajímavé poznatky o češtině a o tom, jak snadno se můžeme dopustit chyb a ani o tom nevíme. V další části jsme se

soustředili na fotografování a úpravu fotografií. Nejvíce jsme se ale těšili na vyhlášení vítězů. Konkurence byla veliká. Rosník nakonec vyhrál 1. místo a získal několik dalších ocenění. Už se těšíme na celostátní kolo. Doufejme, že se nám povede stejně dobře. Držte palce!

Ondřej Nedorost, 8. A

Celá akce se mi moc líbila. Dověděla jsem se něco nového a navíc jsme měli velkou radost z našeho úspěchu. Tenhle den byl moc super a nakonec jsme se odměnili občerstvením v KFC.

Denisa Hlavůňková, 6. B

Jsmo rádi, že jsme dosáhli úspěchu, zároveň nás to motivuje k další práci. Chcete-li se seznámit s naším

Na takovéto soutěži jsem byla poprvé. Zúčastnila jsem se všech workshopů. Nejvíce mě bavil workshop o fotografování. Povíдали jsme si, jak má vypadat správná fotografie a jak je možné fotografie upravovat. Nervózní jsem byla při vyhlášení vítězů. Hodně mě překvapilo, že Rosník pobral všechna ocenění, která vůbec mohl získat. V budoucnu bych si to ráda zopakovala.

Tereza Trojanová, 8. A

časopisem, je uveřejněn na webových stránkách ZŠ Rosice. V tištěné podobě ho najdete v Kulturním a informačním centru v Rosicích a v knihovně.

*Za redakci časopisu Rosník
Mgr. Jana Odehnalová
a Ing. Gabriela Folvarčíková*

Divadelní Brnkání

Dne 28. 5. 2015 jsme s naším školním divadelním souborem PŠT-ROSICE zavítali na přehlídku divadel, která nesla název Brnkání a konala se v Brně. Sešly se na ní dětské amatérské soubory z celé České republiky i ze Slovenska. Tato akce se nám líbila nejen proto, že si zahrajeme divadlo a podíváme se i na ostatní soubory, ale také proto, že nás paní učitelky omluví ze školy. Přehlídka totiž trvala dlouhé čtyři dny – čtvrtek, pátek, sobota, neděle. My jsme tam ale bohužel nemohli celé ty čtyři dny zůstat, a tak jsme ve čtvrtek odpoledne přijeli a v pátek po obědě zase odjeli.

Ve čtvrtek okolo 15. hodiny jsme dorazili do Lužánek do Střediska volného času, kde jsme se ubytovali. Do 16.00 hodin jsme se museli dostat do divadla Barka, kde proběhlo zahájení a následně hned i první představení. Na večeri jsme se vypravili na náměstí Svobody. Ve 20.00 h už byli zpět v Barce na poslední představení. Divadelní hra se jmenovala Pěna dní. Představení bylo vážné a hodně k zamyšlení. Přesto bylo moc hezké. Možná to bylo i tím, že tento sbor tvořili dospělí herci, kteří očividně už o divadle něco věděli. Po skončení poslední hry jsme se všichni přesunuli zpět do Lužánek, kde jsme byli, jak už víte, ubytovaní. Největší zážitek ale máme z večerní procházky k „barevné“ fontáně, která stojí před Janáčkovým divadlem. Tato fontána je opravdu

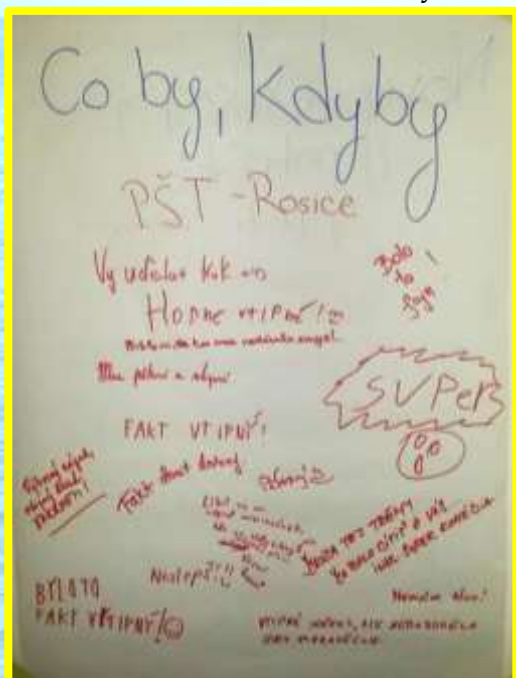
úchvatná! Asi hodinu jsme se dokázali na tu neuvěřitelnou věc koukat, i přesto, že se tam stále opakovalo pořád to samé. Po krásné podívané jsme šli zase zpátky do Lužánek, kde nás čekalo takové malé drama, protože během naší krásné vycházky nám zamkli vchod a nechtěli nás pustit zpět. Naštěstí ale po zhruba 20 minutách přemlouvání se to podařilo. Lidé okolo z toho měli zřejmě srandu, my jsme se v té zimě už tak nebavili...

Ráno po probuzení se většina z nás

shodla na tom, že jsme se na zemi ve spacácích vůbec nevyspali. Ale nevádí. Po opravdu skromné snídani za námi dorazili další členové divadelního souboru. Poté jsme šli na diskuzní kroužek, kde se probírala včerejší

představení, ale velká většina přítomných tato představení neviděla, takže hráli jen hry. Po diskuzi jsme se zase měli všichni hromadně přesunout do Barky na další představení, mezi kterými bylo i to naše. S tím, jak jsme to zahráli, byli spokojeni nejen herci (to jako my), nejen paní učitelky, ale i obecenstvo, které nešetřilo chválou. Také ostatní divadelní soubory se nám

líbily. Někteří z nás si dokonce našli i kamarády.

Následoval složitý přesun na oběd, který opět byl někde jinde, než v Lužánkách nebo v Barce. Po obědě nás čekala cesta domů. Troufám si říct, že jsme si Brnkání užili do poslední minuty a i cesta domů byla zábavná. S naším divadlem je vždy velká legrace, protože s námi se člověk nenudí! V příštím roce uvítáme nové členy. Třeba můj článek oslovil právě tebe....☺

Barbora Čechová, 8. A

Rozsvícení Trojice

Dlouho připravovaná Noc kostelů, probíhající celé republice, se konala 29. a 30. května. Rosice se k této slavnosti také připojily. Během dvou dnů se konala řada kulturních akcí.

Po ukončení všech akcí konaných na území kostela a fary, přišla řada na rozsvícení Trojice. Až se setmělo, světla se rozsvítila a asi v 22.00 vyšli lidé s lampionky a šli křížovou cestou až nahoru ke kapli, která byla otevřena. Do kaple se nahlíželo a potom se tam konala mše. Světla byla nádherná. Začínala asi v polovině křížové cesty a byla tvořena žlutou, bílou a modrou částí.

Ondřej Nedorost, 8. A

Sobotní kulturní program sv. Trojice

Pátek a celý pouťový víkend byl plný různých akcí. V pátek proběhla Noc kostelů, v neděli to byly mše a program ve starém pivovaru. A v sobotu byl program na Trojici protkán kulturními vystoupeními např. vystoupením mažorettek, divadelního kroužku PŠT-ROSICE, řadou pěveckých vystoupení apod. Vyvrcholením programu byl koncert Petra Bendeho.

Já, coby jeden z herců divadelního spolku PŠT-Rosice, který má zázemí v naší základní škole, jsem se zúčastnil programu od úplného začátku. Přišli jsme na zvukovou zkoušku asi 2 hodiny před vystoupení. Bohužel jsme se dozvěděli, že pan zvukař hodlá

přijet až těsně před začátkem vystoupení. Celý divadelní spolek společně s ostatními vystupujícími z naší školy seděl ve velmi zvláště vypadajícím stanu a skládal si provizorní lavičky. zrovna, nakonec jsme byli rádi, že jsme aspoň trochu schovaní, protože začaly padat kroupy s deštěm.

Až dorazili pořadatelé a konečně i pan zvukař, mohly přípravy konečně vyvrcholit a vystoupení začít.

mohla být i velmi dobře zazpívaná, ale nebylo to úplně ono. Zvuková technika trochu vypadla a pan zvukař si s tím úplně nevěděl rady. Celkově se ale vystoupení naší školy moc líbilo a dostali jsme od organizátorů dokonce poděkování.

Ondřej Nedorost, 8. A

Mažoretky vystupovaly hned několikrát a s nimi i členka našeho divadelního spolku Míša Vodičková, která měla dokonce sólo. Po dalších několika vystoupeních různého druhu přišel na řadu i naše divadelní hra Coby, kdyby.... Představení jsme zahráli bez větších potíží a sklidili smích i potlesk. Moderátor si mě vytáhl na podium a ptal se mě na otázky. Dále vystupovala Míša Dudová. Zazpívala moc hezky a také se líbila. Holky z 8. B musely chvíli počkat, protože se upravovaly mikrofony. Měly nachystanou krásnou píseň, která

Netradiční výuka!

„V tomto školním roce se naše škola zapojila do projektu „Rodilí mluvčí do škol“, který byl zaměřen na rozvoj cizojazyčných a interkulturních kompetencí žáků i učitelů základních škol. Tento projekt byl financován z Evropského sociálního fondu a Státního rozpočtu České republiky.

Výuku cizích jazyků na naší škole zpestřovala od března do června zahraniční lektorka Mgr. Friederike Descharles pocházející z Rakouska. Byla přítomna od úterý do čtvrtka, výjimečně i v pondělí, celkem 20 hodin týdně. Ubytovaná byla v hotelu Slovan v Rosicích. Lektorka nabídla našim žákům výuku v pěti jazycích – v němčině, angličtině, ruštině, francouzštině a k radosti všech i v češtině. Paní Friederike mimo výuku jazyků byla využívána i v nejazykových hodinách, kde seznamovala žáky s kulturou, zvyky, geografii, historií, faunou i flórou Rakouska. Snažila se, aby žáky zaujala, aby byla její výuka přínosná a zábavná. Komunikovala s žáky v cizím jazyce, ale v případě potřeby použila i češtinu. Nabízela žákům individuální výuku a pro zájemce z řad vyučujících připravila kurzy zaměřené především na zdokonalení se v mluveném jazyce. Svým bezprostředním, a přesto zcela profesionálním přístupem oslovila všechny ročníky žáků a získala si jejich přízeň. Projekt „Rodilí mluvčí do škol“ nebyl pouze způsobem, jak přiblížit dětem

výuku cizích jazyků zase trochu jinak, ale především jim ukázat, že domluvit se se skutečným cizincem je opravdu možné a že **UČIT SE CIZÍ JAZYKY STOJÍ ZA TO!!!**

*Mgr. Eva Treuová,
zavádějící učitelka RM*

Již několik týdnů máme u nás, v Základní škole v Rosicích, návštěvu až z Rakouska. Paní Frederika, krátkodobý člen našeho učitelského sboru, dá-li se to tak říci, se ujala několika hodin místo našich paní učitelek a obohacuje nám vyučovací program. Já osobně jsem měla paní Frederiku na německý jazyk a konverzaci z anglického jazyka. Začneme němčinou. Je jasné, že nás její výuka velice obohacuje. Nejen, že si můžeme naživo poslechnout, jak vlastně mluví rodilá mluvčí, ale také jsme se dozvěděli, že spousta věcí, které se učíme dle učebnic, už se vůbec nepoužívají, nebo jsou jinak. Ačkoliv jsme před ní pořád plaší a nehovoříme s ní tolik, kolik bychom měli, hodiny s ní nás velice baví. Nejenže chápe náš humor, ale také si s ní můžeme povídat o věcech ze života a říká nám spoustu věcí ze života v Rakousku a rozdílch mezi Českem a Rakouskem. A že jsou to někdy zajímavá vyprávění. Na konverzaci jsem měla paní Frederiku jen jednou a nachystala si pro nás zajímavý test o světoznámých postavách narozených v Rakousku. Byli jsme rádi, že nám nachystala takovéto odreagování, a velice se nám to líbilo.

Myslím, že návštěva paní Frederiky byla přínosná pro všechny žáky, ke kterým se do hodin dostala, i pro učitele, že od nás měli na pár hodin odpočinek.

Petra Čipáková, 9. B

Výlet do Prahy

Dne 5. 6. naše třída 4. C společně se třídou 4. A vyrazila na výlet do Prahy. Brzy ráno jsme se sešli u zámku v Rosicích. Cesta do Prahy ubíhala celkem rychle. Asi v 9 hodin jsme byli na místě. Jako první památku jsme navštívili Petřínskou rozhlednu. Vyšlapali jsme asi 300 schodů, ale byli jsme odměněni nádherným výhledem na celé město. V zrcadlovém bludišti jsme si užili spoustu legrace. Rychle jsme pak spěchali k Loretě. Chtěli jsme slyšet zvonkohru, ale bohužel ji opravovali. Dalším cílem byl Pražský hrad. Měli jsme vidět výměnu stráží, ale nakonec jsme místo toho viděli prezidenta České republiky při slavnostním vystavení husitských

praporů. V červenci si totiž připomeneme 600. výročí upálení Mistra Jana Husa. Ochlazení v parném dni nás čekalo v Chrámu sv. Víta. Chrám nás okouznil svou mohutností a nádhernou výzdobou. V areálu Hradu jsme navštívili ještě Zlatou uličku. Moc se nám líbily malé barevné domečky. Byli jsme už utrmácení a hladoví, proto jsme si zašli na oběd do McDonaldu. Na druhý břeh Vltavy jsme se dostali přes Karlův most. Obdivovali jsme krásné sochy na mostě a užívali si atmosféru staré Prahy. Další zastávka byla na Staroměstském náměstí, na kterém jsme se podívali na orloj. Naše putování jsme zakončili na Václavském náměstí u sochy sv. Václava na koni. Výlet se nám moc vydařil, viděli jsme spoustu památek, o kterých jsme se učili. Jedinou chybičkou bylo strašné vedro.

Vladimíra Odehnalová, 4. C

Pálení čarodějnic ve ŠD

Pálení čarodějnic (jinak také noc čarodějnic nebo Filipojakubská noc) se odehrává v noci z 30. dubna na 1. května. Jedná se o velmi starý

a dodnes živý lidový zvyk. Tuto noc se lidé scházejí u zapálených ohňů a slaví příchod jara. Tato noc byla pokládána za magickou. Lidé například věřili, že se otevírají různé jeskyně a podzemní sluje, ve kterých jsou ukryty poklady, a že vylézají hadi, štíři, netopýři. A na to jsme ve ŠD vsadili. Škola se tento den hemžila čaroději a čarodějnicemi. A to ne v podobě učitelů, jak by si mnozí z vás mysleli, ale kostýmů, ve kterých žáci do školy přišli. A že jsou všude i hadi, štíři, netopýři jsme také záhy zjistili na školní zahradě. Pár hadů jsme si s dětmi nachytali a na ohni upekli. Ale teď vážně. Z kynutého těsta, které jsme si v družině připravili, si děti na školní

zahradě uhnětly hady, namotaly je na klacíky, posypaly dle libosti kmínem nebo mákem a na rozdělaném ohni upekly. Chřup, chřup, mňam, mňam.

O tom, že ve školní družině netropíme pouze hlouposti, ale zaobíráme se i věcmi vážnými, nás přesvědčila hned další akce Svět postižených. Žáci si na vlastní kůži vyzkoušeli, že to vůbec není jednoduché neslyšet, nevidět, nemluvit, být pohybově omezený. Učili se vodit slepého, zkoušeli si znakovou řeč, seznámili se s Braillovým písmem. Vyzkoušeli si tímto písmem napsat své jméno a krátké věty. Poznávali různé předměty se zavázanýma očima podle hmatu. Vyvrcholením bylo kreslení ústy

a nohama. Pořádně jsme se zapotili a výsledek nic moc. Buďme šťastní, že jsme zdraví!

*Helena Jurová
vedoucí ŠD*

Informace ze školního parlamentu

Co všechno pro vás za tento rok udělal žákovský parlament, aneb co se nám podařilo v tomto roce...

Školní parlament, který byl znovu ustanoven na začátku tohoto školního roku, se velmi aktivně zapojil do činnosti na škole. Přes řadu nečekaných problémů i nástrah, se snažil se ukázat na nedostatky a problémy na naší škole, připravoval své návrhy pro získání titulu ŠKOLA PRO DEMOKRACII. Mnohdy čelil ostré kritice, jindy zase sklízel ovace a uznání.

Jako předseda žákovského parlamentu si dovoluji hodnotit jeho práci jako velmi zdařilou a pro prostředí školy velice prospěšnou. Poslanci pracovali neúnavně během celého školního roku, postupně odkrývali mnohá skrytá přání svých spolužáků a snažili se ve spolupráci s vedením školy všechna tato přání plnit, popřípadě hledat možné alternativy. Konečně jsme úspěšně dokončili projekt ŠKOLA PRO DEMOKRACII, což se nám minulý rok nepodařilo. Teď už je jasno, titul je náš. :)

Kde jsou tedy vidět stopy práce školního parlamentu? Stačí se mrknout po škole, kam všude se teď dá sednout. Žákovský parlament totiž zrealizoval odpočinkové zóny, které slouží žákům k trávení přestávek. Rozhodli jsme o zrušení automatu ve škole, neobsahoval totiž zdravé a čerstvé

potraviny. Pro podporu odstranění automatu natočil školní parlament společně s Eko-kroužkem i motivační spot. Aby motivační spot a odpočinkové zóny stály za to, rozdělili se naši členové do dvou skupin a každá skupina pracovala na svém úkolu. A tak se obojí povedlo.

Pro spolužáky jsme již tradičně připravili Den dětí. Den dětí jsme pořádali už popáté. Poslanci si připravili úkoly a otázky z historie našeho města, jednotlivá družstva se prošla rosickou historií. Každé stanoviště bylo u jedné pamětní tabule. Celý den se vydařil a byl podle představ, sluníčko svítilo, teplo bylo, prostě den jako zrozený pro pořádání takovéto akce.

Je to jen malý výčet těch nejdůležitějších aktivit, kterými se parlament letos zabýval... Mohl bych jich tu vypsát i více, ale to bych se už příliš rozepsal.

Co říct na závěr? Rozhodně to, že žákovský parlament má budoucnost, pokud jej budou i nadále naplňovat tak úžasní členové jako doposud. No, a samozřejmě pokud jej povedou stejně dobří učitelé, jako teď, ti nejlepší Eva Treuová a Zbyněk Minařík. Rád bych poděkoval všem členům, mezi ně patří poslanci i učitelé. Rád bych poděkoval i svým vrstevníkům, kteří stejně jako já opouští tuto základku. Věřím, že to mají stejně jako já, že si vždycky rádi vzpomenou na tuto školu, i když budou na druhé straně republiky, či světa... Vždycky si rádi vzpomenou na

naše oblíbené i neoblíbené učitelé, na všechno dobré, co jsme zažili. Na všechnu legraci, co jsme zažili, ať už mezi sebou, tak i s učiteli. Na všechny akce, které jsme pro své mladší spolužáky připravili. Něco nám to dalo. Nic není zbytečné. Takže moc vám všem děkuji za pomoc. A doufám, že

pro příští rok se do parlamentu přihlásí stejně aktivní členové, jako teď. Stejně přínosní členové. Protože, jaké je složení, takový je i produkt :) ...

*za žákovský parlament
předseda Patrik Valenta, 9. B*

Škola pro demokracii

Proč jsme Škola pro demokracii?

- Zajímáme se o názory malých i velkých.
- Vnímáme odpovědnost za to, jak škola funguje.
- Zapojujeme se do rozhodovacích procesů.
- Aktivně vylepšujeme naši školu i její okolí.
- Sdílíme své zkušenosti s dalšími školami.

TÍMTO PŘÍSPÍVÁME K ROZVOJI DEMOKRACIE V NAŠÍ ŠKOLE I V NAŠÍ ZEMI.

Titul Škola pro demokracii uděluje CEDU – Centrum pro demokratické učení, o.p.s.
www.centrumprodemokracii.cz

Obhájíme 4. titul Ekoškola?

Připravovali jsme se pečlivě a dlouho. V pondělí 4. května se do naší školy přijeli podívat auditoři programu Ekoškola ze Sdružení Tereza v Praze a Lipka v Brně. Prohlédli si celou školu a kontrolovali, jak plníme metodiku 7 kroků projektu. Tato metodika je společná pro všechny školy v projektu.

Chtěli mluvit s panem ředitelem a paní zástupkyní. Zastavili se i ve školní jídelně za paní Touškovou, kde se něco dozvěděli o pestrosti našich jídelníčků, odkud bereme potraviny a jak funguje jídelna. S panem školníkem mluvili o energiích a úsporách na topení a vodě. Nejdůležitějším bodem byl rozhovor s Ekotýmem. Sešli jsme se ve třídě 2. B, kde probíhal rozhovor. Celým dnem jsem auditory provázela já a mohu říct, že prohlíželi vše velmi důkladně. Dostali jsme pochvalu za fungující a aktivní Ekotým.

A ať už obhajoba dopadne jakkoli, chtěla bych všem členům Ekotýmu poděkovat za jejich práci v posledních

měsících. Doufám, že se sejdem i v příštím školním roce.

*Mgr. Pavla Šoltésová
Členové EKO kroužku*

Za ekotým:

Ve škole nás navštívili 3 auditoři. Dvě ženy a jeden muž. Ptali se nás na vývoj školy. Například: Jaká místa se nám na škole líbí a jaké naopak ne. Odpověděli jsme, že nejvíce se skoro všem nelíbí záchody. Pak jsme po škole rozdávali dotazníky s otázkami: Kdy a jak často se s Ekokroužkem scházíme. Jak dlouho jsme v tomto složení a kdo by chtěl pokračovat i v příštím roce? Jak nám vyšla osobní ekostopa? Dále se nás auditoři vyptávali na otázky typu: Co je to Ekoškola? Jak třídíme odpad? Jak pomáháme Zemi.

Všichni doufáme, že jsme obhájlili titul Ekoškola.

Kája Fabíková a Lenka Šoltésová, 5. A

Obhájlili jsme!

Minianketa

V naší anketě jsme tentokrát neoslovili velké množství žáků, ale o odpovědi jsme požádali čtyři členy naší redakční rady, kteří naše řady opouští a tímto se s námi loučí. Možná, že některé z vás inspirují a přivedou mezi členy redakční rady Rosníku.

Andrea Meccerodová:**Proč pracuješ v Rosníku?**

Vždy mě bavilo psaní článků a sledování toho, co se právě děje. Jako první začal do Rosníku chodit brácha. Vždycky když psal nějaký příspěvek, bavilo mě mu pomáhat. A pak jsem se taky rozhodla začít pracovat pro Rosník. Lákalo mě to, že si moje články někdo přečte.

Jak dlouho pracuješ v našem časopise?

Do Rosníku přispívá asi pět let.

Jaké články jsi především psala?

Když jsem začínala, psala jsem o tom, co se děje ve škole, jako např. Den Země, adaptační pobyt apod. Později jsem začala psát rubriku o zvířatech

a občas jsem přispěla rozhovorem s nějakou osobností nebo některým učitelem z naší školy.

Co ti práce v Rosníku dala?

Myslím, že jsem se naučila psát stále kvalitnější články. Zažila jsem i spoustu skvělých zážitků na soutěžích. Při rozhovorech jsem lépe poznala některé lidi. A určitě mi to dalo dobrý pocit, že píšu pro někoho.

Co se ti nejvíce povedlo?

Asi rozhovory s panem zástupcem Pokorným a paní učitelkou Raveánovou. Z článků o životě naší školy asi článek o soutěži Troubský tyjáter, které jsme se zúčastnili s naším divadelním kroužkem.

Jan Meccerod

Ahoj, ve školním časopise Rosník pracuji již 6 let, tehdy ho vedla ještě paní učitelka Hantková. Jednou mi paní učitelka řekla, jestli bych to nechtěl zkusit. Protože dříve jsem občas nějakým článkem do Rosníku přispěl, aniž bych byl členem tohoto časopisu, tak jsem přišel na schůzku a už to bylo.

Vždycky jsem psal rubriku Novinky ve škole, prostě aktuality o tom, kde jsme byli se třídou, co se dělo, atd. V poslední době jsem se sestrou psal rozhovory a některé další jiné rubriky. Rosník mi dal hodně zkušeností jak se psaním, tak s komunikací s lidmi. Když jsme byli s tímto časopisem na soutěžích, ve workshopech nám předávali zkušenosti, které jsme se snažili použít v našich člancích. Myslím si, že nejlepší můj článek nebyl jen můj, protože jsem ho psal se sestrou, ale asi to byl článek o Absolventském plesu 2014 – tedy plesu minulých deváťáků, který jsme se sestrou mimochodem moderovali.

Lenka Horáčková:

Proč pracuješ v Rosníku?

Chtěla jsem zkusit něco nového. Poté mě to začalo bavit, a tak jsem pokračovala.

Jak dlouho pracuješ v našem časopise?

Asi čtyři roky.

Jaké články jsi především psala?

Psala jsem především články o zvířatech. Občas jsem psala také o různých akcích.

Co ti práce v Rosníku dala?

Dobrý pocit, že můžu psát něco pro ostatní, aby se nenudili.

Co se ti nejvíce povedlo?

Asi článek o Základní umělecké škole v Rosicích.

Václav Špička

Jmenuji se Václav Špička, a také pracuji ve školním časopise Rosník. V tomto časopise pracuji již dlouho, snad už od šesté třídy. Zažil jsem zde i paní učitelku Hantkovou, její místo však nahradily paní učitelky Odehnalová a Folvarčíková. Líbí se mi psát různé zajímavé články a malovat obrázky, které mě baví. V časopise pracuji asi od šesté třídy. Působení v Rosníku mi přineslo řadu zkušeností s psaním textů a malováním obrázků. Seznámil jsem se také s novými lidmi. Skvělá byla také účast na soutěžích a také to, že jsme byli vždycky úspěšní.

Hudba 21. století

Hudební skupina Skala

Kytarista Lukáš Bundil a zpěvák (zakladatel) a klávesista Petr Lexa, to je nová česká popová kapela **Slza**. Pánové, kteří společně debutují singlem "Lhůta záruční", přitom už za sebou mají cenné zkušenosti - zatímco prvně jmenovaný koncertoval například s **Xindlem X**, ten druhý se prosadil na YouTube pod přezdívkou Hoggy.

Petr Lexa – zpěvák a klávesista

Petr Lexa byl jeden z finalistů soutěže Hlas Československa. Na YouTube se propaguje jménem HoggyCZ.

Lukáš Bundil – elektrická a akustická kytara

Narodil se roku 1986 v západočeské Aši, po střední škole odešel do Prahy, kde žije dodnes. Byť byl ke hře na kytaru veden od malička, vážně začal cvičit až ve věku, kdy se cvičením končí, tedy v osmnácti. Studoval u kytaristů Zdeňka Fišera a Standy Jelínka. Kromě hraní se také věnuje výuce hry na kytaru. Vystudoval techniku na ČVUT. Poté byl v skupině Xindl X tam ale pak odešel a vytvořil si svou vlastní kapelu. Na Youtubu

náhodou našel Petrův kanál a tak vznikla Hudební skupina **Slza**.

Alba

Lhůta záruční – 2014

Celibát – 2015

V plánu mají i další songy jako **Vstříc nekonečným** a **Katarze**

Jejich koncerty, songy a jiné najdete na jejich stránkách: www.skupinaslza.cz

Zdroje:

<http://musicserver.cz/clanek/48568/slza-lhuta-zarucni/>

Nela Burianová, 6. A

Papoušek**Slovo PAPOUŠEK v jiné řeči:**

ANGLICKY – Parrot

NĚMECKY – Papagei

LATINA – Psittasus

Všimněte si, že slova vždy začínají na písmeno P a jsou si velmi podobná:

Popis:

Žijí převážně v teplých krajích (Austrálie, Tichomoří, jižní a střední Amerika).

Kdysi žili i v Evropě.

Jsou pestře zbarvení a existuje až 322 druhů.

Většinou se živí bylinnou stravou, ale sbírají i hmyz, a to většinou při krmení mláďat.

Zobák papoušků je neobyčejně silný, dokážou jím překousnout i dráty. Zobák je spolu s jazykem všestranně důmyslným nástrojem, uzpůsobeným k louskání semen a požívání plodů a k přidržování na větvích.

Většinou velmi pestré opeření je udržováno v dobrém stavu prachovým pudrem, který se vytváří v pudrotvorném peří. Papoušci mají jen velmi slabě vyvinutou kostrční žlázu, a tak si peří nemastí tukem.

Páry jsou velmi často celoživotní, partneři k sobě vysloveně lnou a s projevy náklonnosti lze u nich pozorovat po celý rok. Samice snášejí až 2-4 bílých vajec. (Malí papoušci i 8 vajec)

Jsou nejinteligentnější ptáci. Umí napodobit lidský hlas, zvuky zvířat, kašláním a kýčáním nebo zapískat melodii písničky.

Kde je v ČR můžeme navštívit a prohlédnout si je:

Například v obci Bošovice a v obci Hukvaldy, kde jsou papouščí ZOO

Moje hodnocení papoušků:

Mám je ráda, ale mezi mé nejoblíbenější zvířátka nepatří. Líbí se mi na nich jak jsou barevní, jak opakuji a spousta dalších věcí:)

Zdroje:<http://www.imagehosting.cz/?v=imagesfwf.jpg><http://www.imagehosting.cz/?v=ad6584d8f4.jpg>*Vladimíra Odehnalová, 4. C*

Ověř si své znalosti – cestování

1. V jakém městě se nachází Eifelova věž?

- a) Paříž
- b) Londýn
- c) Prahač

2. Jakým jazykem se mluví v Rakousku?

- a) rakousky
- b) německy
- c) slovensky

3. Jak se nazývá stavba, která je postavena v Římě?

- a) Big Ben
- b) London Eye
- c) Coloseum

4. Dopln druhý název jména stavby Čínská...

- a) yeď
- b) stěna
- c) cesta

5. Jaká doprava z tří uvedených je nejbezpečnější?

- a) auto
- b) motorka
- c) letadlo

6. Jak se jmenuje město na obrázku?

- a) Benátky
- b) Řím
- c) Gargáno

7. Z jaké země pochází tato zahrada?

- a) z Ruska
- b) z Švédska
- c) z Číny

8. Poznáš město na obrázku?

- a) Texas
- b) New York
- c) Londýn

9. Co je to eurotunel?

- a) Podmořský tunel, kterým projíždí vlak
- b) Obyčejné velké tunely v Evropě.
- c) Neexistuje

10. Jakému státu patří tato vlajka?

- a) USA
- b) Kanadě
- c) Španělsku

Kristýna Tůmová, 8. B

1. a), 2. b), 3. c), 4. a), 5. a), 6a), 7. c), 8. b), 9. a), 10. a)
Odpovědi:

Z Rosníkovy knihovničky (aneb okénko rosické knihovny)

Prázdninové čtení

Digitální pevnost

Knihu *Dana Browna* jsme zde viděli už dřív. Předtím se ale jednalo o známější *Anděly a Démony*. Digitální pevnost však představuje menší odbočku, odtržení se od známých hrdinů. Kniha totiž na rozdíl od série s hlavní rolí obsazenou Robertem Lagdonem nepátrá po skrytých tajemstvích minulosti, ale staví před nás budoucnost světa počítačů. Kód, který nedokáže rozluštit ani nejvýkonnější počítač – TRANSLATR patřící utajované vládní skupině NSA. Vzápětí však tvůrce kódu přichází o život a NSA musí udělat všechno proto, aby se kód nikdy nedostal na veřejnost. To ale nebude lehké, vzhledem k tomu, že v pozadí stojí někdo s mimořádně dobrými informacemi.

...

Elyonova země – Temné hory

Dvanáctiletá Alexa tráví s otcem léto v městečku Bridewell. Ale víc než samotné město ji zajímá to, co je za ním. Stejně jako další tři města je totiž Bridewell obehnan vysokými mohutnými hradbami. Neexistuje žádný způsob jak se dostat ven. Ledaže by někdo jako Alexa objevil tajný průchod z knihovny, který vede do nebezpečného území Temných hor, kde se to jen hemží nadpřirozenými bytostmi.

Kniha z pera *Patricka Karmana* je skvělá oddechová kniha. Napínavý příběh plný dobrodružství, nebezpečí i nástrah jistě zaujme každého příznivce fantasy žánru.

List od Nimrala a jiné příběhy

Věrní fanoušci pana profesora *J. R. R. Tolkiena* jistě dobře vědí, že z pera slavného spisovatele nepochází jenom *Pán prstenů* nebo *Hobit*. Mezi jeho díla patří také *List od Nimrala*. Kniha však není zasazena ve světě *Středozemě*, ale skládá se z pěti skladeb – příběhu o *Sedlákovi Jiljím z Oujezda*, po kterém následuje několik básní zahrnujících *Dobrodružství Toma Bombadila*, *Listu od Nimrala*, pohádce o *Kováři z Velké Lesné* a poslední pohádkou o malém pejskovi *Tuláku Roverovi*.

Přejeme vám krásné prázdninové počtení. Po celý rok vás světem knih provázela

Anežka Formánková, 7. A

Jurský svět

Tento rok jsme toho zvládli opravdu hodně. Zjistili jsme, kdo byl ve skutečnosti Vlad Dracula. Bili jsme se po boku elfů, trpaslíků, lidí, orlů, Gandalfa, Bilba, Medděda proti skřetům, zabili draka a vyhráli. Postavili se proti umělé inteligenci Ultron, a s Avengersy zachránili Zemi. A teď nám zbývá už poslední film. Tentokrát bych vás chtěla pozvat do Jurského světa. Mělo by to být takové pokračování Jurského parku. Před dvaadvaceti lety totiž tragicky skončil sen excentrického milionáře Johna Hammonda, který chtěl na odlehlém ostrově z dinosaurů DNA vypěstovat Jurský park s živými exponáty. Od té doby se ale mnohé změnilo, park jede na plné obrátky, ročně jím projdou milióny nadšených návštěvníků, kteří

s očima navrch hlavy sledují v akci desítky „vyhynulých“ živočichů. Jenže vedení parku stále hledá nové způsoby, jak tuto jedinečnou atrakci ještě víc zkrášlit. A v tu chvíli přijdou komplikace.

Vědecké experimenty s novými druhy mohutně podporuje strohá manažerka parku Claire Dearing která ve zvířatech vidí především čísla. Na rozdíl od ní

v nich biolog Owen Grady vidí hlavně nebezpečí, zvlášť ve tvorech, které nestvořila příroda, ale laboratoř. Události mu dají za pravdu, když se jeden z takových mazlíčků doslova urve z řetězu a začne si vylepšovat jídelníček zaměstnanci parku a posléze také návštěvníky, mezi nimiž jsou také dva synovci Claire, kteří za tetou přijeli na prázdniny. Teď už nejde o vyšší tržby, ani o udržení prestiže. Cílem všech začalo totiž být holé přežití. Zhlédnutí filmu bude určitě stát zato.

Katka Kolibáčová, 7. A

Recepty

Zapečené rohlíky

Toto jídlo zvládnou i nejmenší čtenáři s pomocí rodičů. Je velmi snadné a hodí se třeba jen na svačinu.

Ingredience:

Rohlíky (podle libosti nebo počtu strávníků)

Sýr (nejlépe Eidam)

Šunka

Máslo

Kečup

(dle chuti – cibule, dressingy, salám, niva apod.)

Postup:

Rohlíky rozkrájíme na půlky. Pokud chceme ještě menší kousky tak na čtvrtky. Potřeme máslem (ne moc) a postupně poklademe šunkou či salámem, potřeme kečupem a nakonec plátky sýru. Takto připravené rohlíky rozmístíme na plech nebo do zapékací misky a vložíme do předem předehřáté trouby na 200°C. Pečeme tak dlouho, dokud se rohy šunky nezačnou mírně kroutit a sýr bude také lesklý a měkký.

Při verzi se salámem se to odhaduje jen podle sýru. Nechte chvíli vychladnout, kečup je většinou horký. Dobrou chuť!

Ondřej Nedorost, 8. A

Recept na letní salát

Ingredience: (nebudu uvádět množství ingrediencí to je libovolné)

Ředkvičky

Rajčata

Jarní cibulka

Okurky

Paprika

Natrhaný ledový salát

Eidam

Slaný salátový sýr

Zálivka:

Plnotučná hořčice

Citron

Olivový olej

Cukr (med nebo javorový sirup)

Sůl

Pepř

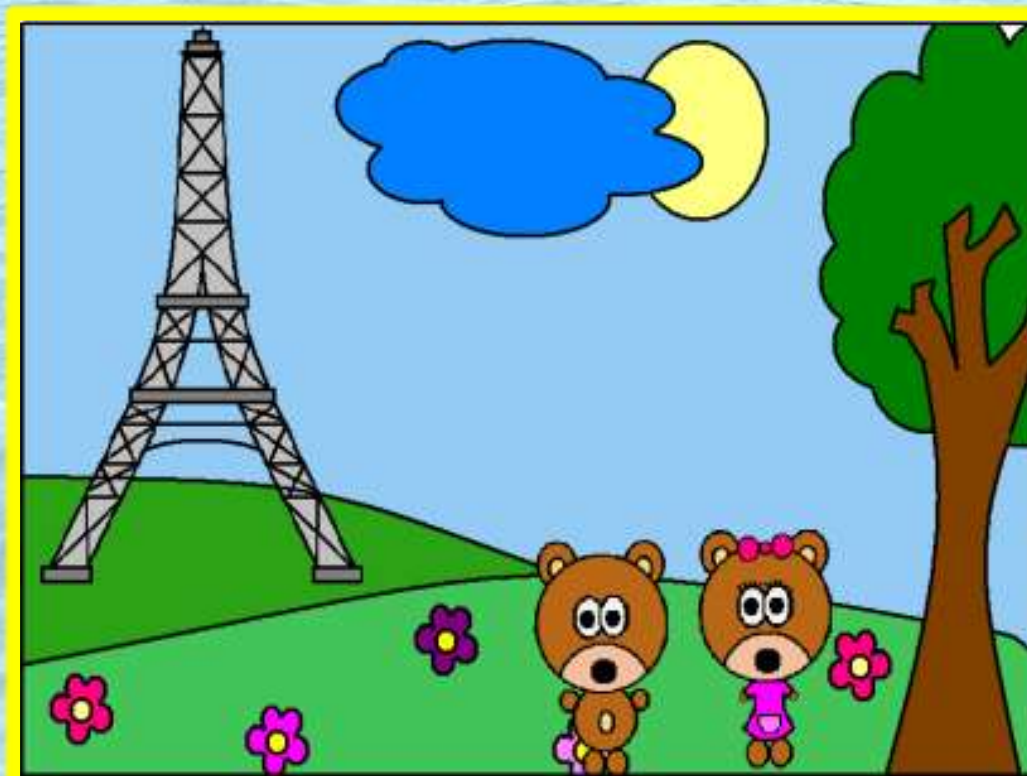
(Zálivku si dochutíme dle libosti)

Postup:

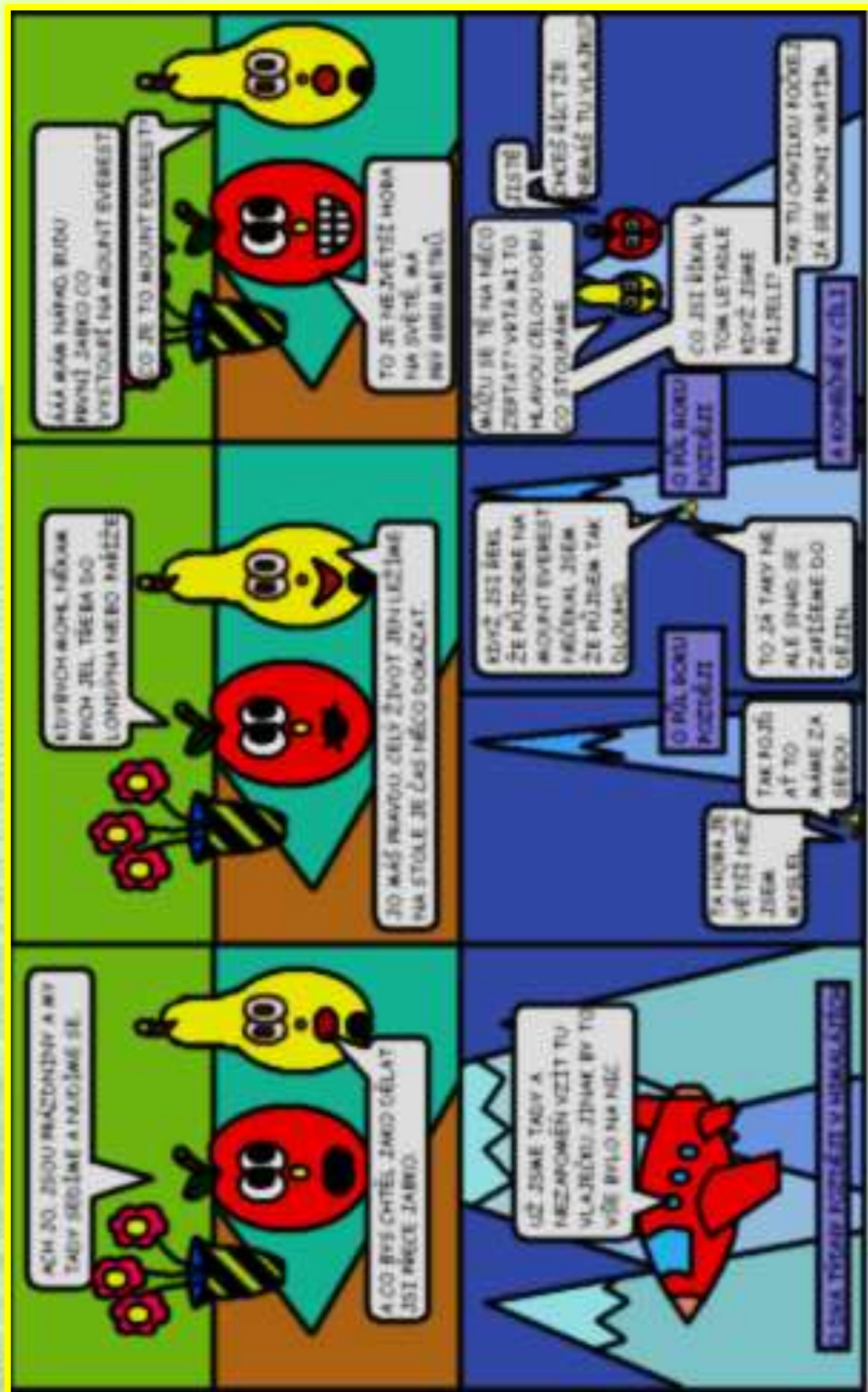
Zeleninu a sýr eidam, nakrájíme na kostičky. Promícháme a zalijeme zálivkou, kterou si připravíme smícháním všech surovin. Naplníme misky nakrájenou zeleninou, na každou misku klademe slaný salátový sýr. Lze posypat pažitkou, či petrželkou. Před podáváním je dobré salát vychladit.

Ondřej Nedorost, 8. A

Najdi aspoň deset rozdiľů

Veronika Dušková, 6. B

Veronika Dušková, 6. B

Slovo závěrem

Poslední číslo letošního ročníku je na světě. Slovíčko poslední je teď slyšet všude, poslední školní den, poslední hodina... Konec je vždycky spojený s loučením. Loučíme se se všemi žáky z devátých tříd. Určitě se nesmazatelně zapsali do naší paměti. V naší redakci se loučíme s našimi nejstaršími redaktory. Pracovali pro náš časopis několik let a zasloužili se o mnohé úspěchy. Moc děkujeme Andrejce Mecerodové, Honzovi Mecerodovi, Lence Horáčkové a Vaškovi Špičkovi a přejeme jim hodně štěstí a úspěchů ve studiu i v životě.

Krásné prázdniny všem, žákům i učitelům!

Lea Petřivalská, 7. A

Redakční rada

Vladimíra Odehnalová, 4. C
 Nela Burianová, 6. A
 Veronika Dušková, 6. B
 Denisa Hlavůňková, 6. B
 Anežka Formánková, 7. A
 Lea Petřivalská, 7. A
 Kateřina Kolibáčová, 7. A
 Ondřej Nedorost, 8. A
 Barbora Čechová, 8. A
 Tereza Trojanová, 8. A
 Kristýna Tůmová, 8. B
 Lenka Horáčková, 9. A
 Andrea Mecerodová, 9. A
 Jan Mecerod, 9. A
 Václav Špička, 9. A

Přispěvatelé

Kája Fabíková, 5. A
 Lenka Šoltésová, 5. A
 Petra Čipáková, 9. B
 Patrik Valenta, 9. B
 Helena Jurová
 Mgr. Eva Treuvá
 Mgr. Pavla Šoltésová
 MMMag. Descharles Friederike

Za redakci Rosníka se s vámi loučí

Mgr. Jana Odehnalová

a

Ing. Gabriela Folvarčíková

